

κεκρυπέναι, ίσαι, καὶ καθηρᾶς, ἀντιδρῶσαι ἢ μίχ ἐπὶ κλίματα κατέστηται πολὺ διάρροες, ἀν καὶ ἀλτής τὰς ἑτέρας.

Εἰς τὰς κλίματικὰς αἰτίας τὰς τροποποιούσας καὶ καθιστώσας ἀνιψιόλους τὰς ὥρας τῶν εὐκράτων κλίματων, δέον νὰ προσθέπωμεν καὶ ἄλλας, διακριτές εἰς ἐμμένους καὶ τυγχαίας. Λί πρωταὶ παρίστανται διὰ τῆς ὑψηλότερης ἢ τῆς τεκαινώτερης τῆς φύσεως, τοῦ σχήματος, τῆς ἀνυπολικότητος καὶ τῆς ἐκτάσεως τοῦ ἑδέρους, τῆς ἀπομικρούσεως ἢ τῆς προσεγγίσεως αὐτοῦ ἐκ τῶν θελυτῶν, ἐν ἐνι λόγῳ διὰ παντὸς τοῦ ἐκ συνθήκης καλουμένου γαλογικαὶ περιστάσεις. Λί δεύτεραι εἰσὶν καὶ ἀκρούσιαι, τούτεστιν πᾶν διπλόν περέγει μεράρην συνήθη, ἢ ἀσυνήθη εἰς τὸ κλίμα, ἔξιν ἢ τρόπον ἰδιαίζονται. Υπάρχει ἀκρούσια, προσθέτει διδάκτωρ Φύστερος, ὅταν λ. γ. ὁ γειμῶν εἶναι ἡττον ψυχρὸς τοῦ συνθήμου, ἢ ἡπία τοῦ αέρος θερμοκρασίας πρόσωρος οἱ ισχυροὶ πάγοι καὶ αἱ ἀναλήσσεις αὐτῶν αἰρυίδιοι. Εν τοιαύταις ἀκρούσιαις καὶ τοιαύταις ἀσυνήθεσι καὶ μᾶλλον ἢ ἡττον διαρκοῦσιν ἀτμοσφαιρικῆς καταστάσεσιν, ὁ λαὸς λέγει δὲ οἱ καιροὶ μετεβλήθησαν, τὰ

Τὰ παρατηρούμενα εἰς τὰ εὔκρατα κλίματα νοτίου κλίματα εἰσὶ, τὸν μὲν γειμῶνα καὶ παντοῖας φλεγμονὴς, τὸ δὲ ἔχον οἱ κατάρροι, τὸ δὲ θέρος αἱ γαστρίτιδες, γαστροεντερίτιδες, ἡπατίτιδες, διάρροιαι, δυσεντερίαι, σποραδικὴ γολέρχη, καὶ συνεπείᾳ τῶν νόσων πινάτων ἢ τῆς μεγάλης θερμότητος, φλεγμονὴς τοῦ ἐγκεφάλου καὶ τῶν μηνίγγων. Τέλος τὰ φθινόπωρον παρατηροῦνται, ὥσπερ καὶ τὸ ἔχο, ἐνεκκατῆς ὑγρασίας καὶ τοῦ εύμεταβλήτου τὰς ὥρας, κακοφροΐκαι νόσοι ἐπιπλεκόμεναι ἢ ἀπολήγουσαι μεταδιατακτικῶν ἢ νευρικῶν συμπτωμάτων.

Ἐν Ἀγρινίῳ, τὸν 10 Αὐγούστου 1856.

I. ΘΕΟΦΑΝΙΔΗΣ.

ΒΟΥΣ ΘΙΒΕΤΗΣ.

—000—

Τὸ ζῷον οὗτον παρατίθεται ἢ εἰκὼν, εἰ-ναὶ εἴδος ήδος λίκην περιέργου, διότι διαφέρει πολὺ κατά τὴν ἔξωτερην αὐτοῦ μορφὴν πάντων τῶν ἀλλήλων. ἔχει μακράς, πυκνάς, λείκες καὶ λεπτάς πτύχας καλυπτούσας ὅλον αὐτοῦ τὸ σῶμα, καὶ καταπιπτούσας μέχρι τῶν ἀκρων τῶν ποδῶν, ἵνα διμοιάζουσι μᾶλλον κροσσούς μετάξις ἢ ἔρια. "Ετερον ἀλλόκοτον διακρίτικὸν αὐτοῦ σημεῖον εἶναι τὸ ἐπὶ τῶν ὄμων αὐτοῦ κύφωμα, διμοιον τῷ τῆς καμήλου, πέρι τοῦ ὄποιου ὑπάρχουσι πυκνοὶ κροσσοὶ ἔσιον ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ἔχει ἔτερον μικρὸν τεφροσιδές κύφωμα. "Η οὐρὰ αὐτοῦ, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ

ζει τὴν τοῦ ἵππου εἶναι δὲ πυκνοτέρα καὶ στιλ-νοτέρα ταύτης καὶ καταρρέει μέγιστος ποδῶν. Τὸ ζῷον τοῦτο γεννᾶται εἰς τὴν Θιβέτην, καὶ ζῇ συνί-θως εἰς τὰ ψυχρότερα μέρη, ὡς μᾶλλον κατάλληλας εἰς τὴν πυκνὴν καὶ θερμὴν αὐτοῦ μηλωτήν εὐ-ρεστεῖται δὲ κυρίως εἰς τὰς δύσθατῶν ποταμῶν καὶ λιμνῶν, ὅπου νήγεται καθ' ὅλην σχεδὸν τὴν ἡμέ-ραν. "Ο θεοῦ τῆς Θιβέτης εἶναι φύσις ἀγριος, μελαγ-χολικός, ἀνίσυχος καὶ δυσανάγωγος· ἐκτίθασσενται δυσκόλως, καὶ τούτου γινομένου, μόλις ὑποφέρει ἐπὶ τοῦ σώματός του τὴν γεῖρα τοῦ κυρίου του. Πρὸς δὲ τοὺς ξένους οὐ μόνον εἶναι ὅλως ἀπρόσιτος, ἀλλ' ἐρ-λευκή, ἀν καὶ τὸ λοιπὸν σῶμα εἶναι μέλαν, διμοιά-

ζεται καὶ ὑπὸ τοῦ ἐλαχίσου κάτων κινήσκεται. "Ολγ

τὰ ζωηρὰ χρώματα, προσθέλλοντα τὴν δρασινήν αὐτοκρατορίας τὰς πολυτίμους, ταύτας οἵρας. του, ἐξαγγειοῦσιν αὐτὸν σφόδρα· καὶ τότε τὸ μὲν βλέμμα αὐτοῦ σπινθηροβολεῖ, αἱ δὲ τρίχες τοῦ κυ- φώματος κινοῦνται παραπλάξως· τὸ σῶμά του τρέ- μει, ἡ οὐρὰ περιστρεφομένη πλήττει τὰς πλευρὰς αὐτοῦ, διὰ δὲ τῶν ποδῶν καὶ τῶν κεράτων ἀν- σκάπτει τὸ ἔπαφρος, μπλαταίνονται παντούς καὶ προσθέλ- λει μηνιαδῶς τοὺς τυγχόντας.

Τὸ εἶδος τοῦτο τῶν θεῶν εἶναι ὁ κυριώτερος πλοῦτος τῶν Καλμούκων, Ταρτάρων καὶ Μογγόλων τρεφομένων ἐκ τοῦ γάλακτος αὐτοῦ, καὶ κατασκευα- ζόντων θεότυρον, τὸ δποῖον ἐμβάλλοντες εἰς δερ- ματίνους ἄσκοντας, μεταφέρονται καὶ πωλῶσιν εἰς τὰ ἐνδότερα τῆς Ἀσίας μέρη. Οἱ Τάταροι καὶ Μογγό- λοι μεταχειρίζονται αὐτοὺς καὶ ὡς φορτηγὸν ζώα κατὰ τὰς μακρὰς αὐτῶν ὅδοις πορέας, αρθριῶσι δι' αὐτῶν τὴν γῆν καὶ κατασκευάζουσιν ἐκ τοῦ ἔριου τῶν εἰδός πυκνοῦ ὑφάσματος, μεθ' οὐκ εκλύπονται τὰς σκηνὰς αὐτῶν.

Ο βοῦς τῆς Θιβέτης λογίζεται ιδίως πολύτιμος ἔνεκκ τῆς ὥραίς αὐτοῦ οὐρᾶς, τῆς δποίας αἱ στιλ- πναὶ, ἐλαστικαὶ καὶ μεταξειδεῖς τρίχες, ἔχουσαι πολλάκις μῆκος πέντε καὶ δέκα τοῦ Γαλλικῶν ποδῶν, τιμῶνται μεγάλως διότι οἱ Τούρκοι, οἱ Πέρσαι καὶ ἄλλα ἔθνη τῆς Ἀσίας προσαρτῶντες αὐτὰς, κατὰ μίμησιν τῶν παλαιῶν ἔθνων τῶν Ἰνδῶν, εἰς τὸ ἄγων ἀκρον τῆς λόγγης, μεταχειρίζονται ὡς στηματαὶ τῶν στρατευμάτων καὶ ὡς διακριτικὰ σύμβολα τοῦ θεοῦ τῶν στρατηγῶν, ὀνομάζοντες Τούργια· οἱ δὲ Εύρωπαιοι δέ ἀγνοίες, ὀνομάζουσι γελοίως οὐρᾶς ἵππων, ἐνῷ αὐτοι εἶναι οὐραὶ θεῶν τῆς Θιβέτης. Εξαρτῶσι δὲ αὐτὰς πρὸς στολισμὸν καὶ ἀπὸ τῶν ἐφιππίων τῶν ἵππων καὶ τῶν ἐλεφάντων. Οἱ Σίναι μάλιστα προτιμῶσι πολὺ τὰς λευκὰς, δι' οὐ δέχοντες αὐτὰς ἔρυθρὰς στολιζόντας τοὺς πίλοις τῶν. Μεταχειρίζονται δὲ ταύτας καὶ ὡς μαστίρια οἱ Σίναι, παρελαβόντες, ὡς φαίνεται, τὴν συνθήσειν ταχίτην παρὰ τῶν ἀργαλίων Ἰνδῶν· διότι ὁ Λίλιανος ἀναρέρει διότι οἱ Ἰνδοὶ πρέφουσι διὰ τοὺς θυσίατες αὐτῶν εἰδός τι ἀργαλίων θοῶν, ἔχοντες οὐρὰν κατάλευκον, ἐξ οὗ κατασκευάζουσι τὰ βιστιλικὰ μυκοτή- ρια. Καὶ ἐπειδὴ καὶ οὐραὶ αὗται εἶναι πολύτιμοι τοις λαοῖς τῆς Ἀσίας ἔνεκκ τῶν διαφόρων αὐτῶν γυναικῶν, πολλοὶ Ἀσιανοὶ λαοὶ ἐδοκίμασαν νὰ εισά- λιστον εἰς τὰς γάμων αὐτῶν τὴν κτηνοτροφίαν τῶν βοῶν τούτων, θέλοντες ν' ἀπαλλαγῆσαι τοῦ ἀρρενοῦ τὸν ὄποιον πληρόνουσιν εἰς τὴν Θιβέτην· ἀλλ' οἱ θοκι- μασίαι σχεδὸν ἀπέτυχον. Μόνοι δέ οἱ Σίναι κατέ- θυσαν νὰ συνεθίσωσι τὰ ζώα ταῦτα εἰς τὸ κλίμα τῶν μερῶν τῆς ἐκτεταμένης αὐτῶν ἐπικρατείας, ὀνομάζοντες αὐτὰ θονομένοις βόδας, ἵνα γραπτη- ρίσωτι τὴν πρὸς τὴν ὑγρασίαν μεγάλην κλίσιν κατέων. Επειδὴ διωρεῖ οἱ θοες τῆς Θιβέτης δὲν ἐπολλαπλα- σιώνεσκον εἰσέτι εἰς τὴν Σινικὴν ἐπὶ τοσοῦτον, ἀλλο- νά δὲ ἐξαρκῶσιν εἰς τὰς πολυειδεῖς γρήγορες τῶν κα- τοικῶν, πολυπληθεῖς συνοδίαις ἐμπόρων ἀναγκωροῦσι· κατ' ἔτος ἐκ τῆς Θιβέτης καὶ τῶν πλειστογάλων ἐ- παργιῶν, ἵνα φέρωσιν εἰς τοὺς κατοίκους τῆς οὐρα-

νίου κατοκρατορίας τὰς πολυτίμους, ταύτας οἵρας. Οἱ κάτοικοι τῆς Θιβέτης καὶ τῆς Δαβουρίας ἀπο- νέμουσιν εἰς τοὺς θόας τούτους τὰς θρησκευτικὰς τιμὰς, τὰς δποίας ἐκπαλαιὶ ὅλαι τὰ ἔθνη τῆς Ἀσίας, ἀπένεμον γενικῶς εἰς τὸν βοῦν· ἡ παραδοσίας μι- λισταὶ μορφὴ τοῦ εἴδους τούτου, προσθέλλουσι περισσότερον τὴν φαντασίαν. Τέλος η μεγάλων τι- μῶν, καὶ ἀποκρτέσσην ἀντικείμενον πολλῶν δειπ- δαιμονιῶν· αἱ κοιναὶ παραδότες τῶν ἐγγω- ρίων διηγοῦνται, κατὰ τὸν φυσιολόγον Πελλά- σον, διότι τὰ ζῷα ταῦτα κατάγονται ἐκ τῶν ὅπο τοῦ Λάζικ καθιερώθησαν θοῶν.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ

ΠΕΡΙ ΤΟΥΡΚΙΑΣ

Γραφεῖσα γερμανιστὶ εἰς Κωνσταντινούπολιν.

—ooo—

Ἐπειδὴ ἡ Φραγκία, (Frankistan) ἀπεργάσισεν ἄπαξ, ὡς φαίνεται, νὰ ἔξευγενίσῃ τὰ ἔθνη τῆς συγ- καταλεγμένης μετὰ τῆς εὐρωπαϊκῆς κοινωνίας, Οθωμανικῆς ἐπικρατείας, καὶ ἐπειδὴ οἱ Ἱεραπό- στολοι καὶ Διδάσκαλοι, πραδούντες εἰς αὐτὸ καὶ μόνον τὸ ἡράκλειον ἔργον, θὲ φύγοσιν ἀργά εἰς τὸν σκοπὸν, δὲν ποτε φύγοσιν, εἶναι τοις καλὸν νὰ σκεψθῶμεν δὲν ὑπάρχωσι καὶ ἄλλα μέσα συντε- λοῦνται εἰς τὴν ταχυτέραν ἀνάπτυξιν τοῦ ἔξευγενισμοῦ τούτου.

Ἐκεὶ λοιπὸν ἐκτραγκίσωμεν τὰς γυναικας; Ο κισθικήες τὴν παντοδυναμίκην τοῦ ἀδίκων; ὀνο- μασθέντος ἀδυνάτου γυναικείου φύλου, θέλει πι- στεύει πιθανός, διότι ἀν αἱ γυναῖκες τῆς Ἀνατολῆς λέγονται τὰς φραγκικὰς συντελέες, θ' ἀκολουθήτη- κατὰς καὶ ὁ λοιπός; Οθωμανικής κόσμος; Άλλα μὲ- ἐρωτᾶς, ποῖα μέσα νὰ μεταχειρίσθωμεν πρὸς τοῦτο; Λπλούστατα, σὲ ἀποκρίνομεν ὑποδέκματα, καὶ περισ- τήθια (corslets), καὶ πετάσους, καὶ ἐνδύματα τοῦ συ- μετού, καὶ μελοδράματα, καὶ χορούς, καὶ διδασκαλίους, χρηστῶν καὶ μουσικῆς.

Η ἀρχὴ ἔγένετο γάρ, δὲν τὸ ἀρνούμεθα διότι οἱ Γραικοὶ καὶ οἱ Ἀρμένιοι ἀπεκδύονται σωρτόδην τὸ παλαιὸν αὐτῶν ἔνδυμα, καὶ κομπάζουσιν εἰς τοὺς περιπάτους φέροντες τὸ φραγκικόν. Τοῦ συρμοῦ ἡ περικρήτης ἐπὶ τοσοῦτον ἐπεκράτησεν, ὡστε καὶ κοιναὶ Γερμανίδες μαγειρίσσουσι, ὑποκύπτουσαι εἰς τὴν ἐπιφύσην του, ἀπαιτοῦστι, πρὸς μεγίστην δυσκ- ρέτησιν τῶν κυριακῶν αὐτῶν, νὰ μὴ ὑπάρχωσι πλέον γυμνήν ἔχοντες τὴν κεφαλὴν εἰς τὸ κρεμπωλεῖον, ἀλλὰ φέρονται μέγκυν πέτασον φέλινον, κατὰ τὸν Ἀγγλικὸν συρμόν. Τὰ φραγκικὰ ῥιζεῖα, καὶ